

Till arbetspensionsanstalterna

ÄNDRINGAR I LAGEN OM UTKOMSTSKYDD FÖR ARBETSLÖSA, SYSSELSÄTTNINGSLAGEN OCH LAGEN OM UTBILDNINGS- OCH AVGÅNGSBIDRAGSFONDEN

Lagen om utkomstskydd för arbetslösa, sysselsättningslagen och lagen om utbildnings- och avgångsbidragsskatten har ändrats. Ändringarna trädde i kraft 1.1.1993. Lagtexterna bifogas.

1

Lagen om utkomstskydd för arbetslösa

Begränsningar i rätten till dagpenning

Enligt den tidigare 5 § 1 mom. 13 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa var person som har rätt att av arbetsgivaren få i lag, kollektivavtal eller arbetsavtal angiven lön eller motsvarande ersättning under uppsägningstiden inte berättigad till arbetslöshetsdagpenning för samma tid.

Till denna punkt har nu fogats ett stadgande enligt vilket person som på grundval av något annat avtal eller andra arrangemang får någon ekonomisk fördel av arbetsgivaren inte är berättigad till arbetslöshetsdagpenning för den tid på vilken den ekonomiska fördelen kan periodiseras på basis av den lön som skall betraktas som hans stabiliserade lön. Enligt motiveringarna till regeringens proposition avses med stabiliserad lön den lön som ligger till grund för arbetslöshetsdagpenningen.

Lagändringen bygger på stadgandet i 2 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa enligt vilket arbetslöshetsdagpenning betalas i syfte att trygga arbetslös arbetssökandes utkomst och att lindra de ekonomiska förlusterna av arbetslöshet. Det kan inte anses föreligga något behov för utbetalning av dagpenning i sådana fall där arbetsgivaren på grundval av ett avtal med arbetstagaren i stället för eller förutom lön för uppsägningstid till person som blivit uppsagd eller som sagt upp sig betalat penningbelopp som har olika benämningar och som exempelvis har kunnat motsvara hans normala årslön (s.k. gyllene handtryckning osv.).

Juridiska avdelningen

1.2.1993

I motiveringarna till regeringens proposition konstateras att skadestånd som person fått av arbetsgivaren för ogrundad uppsägning likväl inte skall få inverka på när rätten till arbetslöshetsdagpenning börjar, om skadeståndet grundar sig på domstolsutslag eller är resultatet av förhandlingar mellan organisationer.

Företagarverksamhet som bisyssla

Efter lagändringen skall stadgandena om bisyssla i lagen om utkomstskydd för arbetslösa tillämpas på en person som inlett sin företagsverksamhet efter att han blivit arbetslös eller som i övrigt fått arbetsinkomst av företagsverksamhet. En sådan företagares arbetsinkomst kan således nu även reducera den enligt förtjänsten avvägda arbetslöshetsdagpenningen. Tidigare kunde inkomst av företagsverksamhet beaktas som inkomst av bisyssla endast om personen hade varit verksam som företagare vid sidan av sin huvudsyssla innan han blivit arbetslös.

Hur socialförmåner inverkar på arbetslöshetsdagpenningen

Enligt den tidigare lagen inverkade varken grunddelen eller syskonförhöjningen enligt lagen om stöd för vård av barn i hemmet på arbetslöshetsdagpenningens storlek. Efter lagändringen reduceras också dessa till hela sitt belopp arbetslöshetsdagpenningen.

Rätten till grunddagpenning

Den som för första gången kommer ut på arbetsmarknaden har inte rätt till grunddagpenning under en tid om tre månader från det att han ställt sig till arbetsmarknadens förfogande. Före lagändringen var väntetiden sex veckor. Begränsningen gäller inte person som anmäler sig som arbetssökande efter fullbordad yrkesutbildning, ej heller arbetssökande som tidigare varit verksam som företagare.

Hur tilläggspension och vårdersättning inverkar på arbetslöshetsdagpenningen

Om arbetsgivaren har anordnat tilläggspension med bättre villkor än minimivillkoren i APL för en person, reduceras arbetslöshetsdagpenningen med pensionens belopp. Stadgandet gäller nu förutom registrerad även oregistrerad tilläggspension.

Likaså om person får stöd för vård av invalid, åldring eller kroniker i hemmet enligt 9 §

Juridiska avdelningen

1.2.1993

socialvårdsförordningen, reducerar vårdersättningens belopp arbetslöshetsdagpenningen.

2

Sysselsättningslagen

Sysselsättningslagen har bl.a. ändrats så att stadgandena om samhällsgaranterat arbete som gäller enskilda personer har upphävts fr.o.m. 1.1.1993. Om personen har fått rätt till arbetet före 1.1.1993, skall likväl de tidigare stadgandena tillämpas och personen ha rätt till samhällsgaranterat arbete.

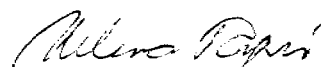
3

Lagen om utbildnings- och avgångsbidragssifonden

Till lagen om utbildnings- och avgångsbidragssifonden har fogats stadganden om förfarandet vid ändrings-sökande. I fondens beslut söks ändring hos arbetslöshetsnämnden. I nämndens beslut får ändring inte sökas genom besvär. I lagen har också stadganden om självrättelse och rättelse av fel intagits. Även stadgandena om återkrav har preciserats.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Seppo Pietiläinen

Helena Tapio

BILAGOR

Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1651/92)

Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1652/92)

Lag om ändring av sysselsättningslagen (1696/92)

Lag om ändring av lagen om utbildnings- och avgångsbidragssifonden (1650/92)

Nr 1651

Lag

om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

Given i Helsingfors den 30 december 1992

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa (602/84) 27 § 1 mom. 14 punkten, sådan den lyder i lag av den 27 februari 1987 (226/87),
ändras 5 § 1 mom. 13 punkten, sådan den lyder i lag av den 30 december 1991 (1692/91), samt
fogas till 21 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 28 december 1990 (1365/90), ett nytt 4 mom. som följer:

5 §

Begränsningar i rätten till arbetslöshetsdagpenning

Berättigad till arbetslöshetsdagpenning är inte en person

 13) som har rätt att av arbetsgivaren få i lag, kollektivavtal eller arbetsavtal angiven lön eller motsvarande ersättning under uppsägningstiden, för den tid han har nämnda rätt, eller en person som av arbetsgivaren på grundval av något annat avtal eller andra arrangemang får någon ekonomisk fördel, med undantag av utbildning som arbetsgivaren ordnar eller anskaffar, för den tid på vilken den nämnda fördelen kan periodiseras på basis av den lön som skall betraktas som hans stabiliserade lön.

Helsingfors den 30 december 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

21 §

Bisyssla

 Stadgandena i 2 och 3 mom. tillämpas även på den som har börjat bedriva företagsverksamhet medan han var arbetslös eller som annars har fått arbetsinkomst av företagsverksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.
 Stadgandet i 5 § 1 mom. 13 punkten tillämpas på den vars arbetsförhållande har upphört efter det att lagen trädde i kraft. Lagens 21 § 4 mom. tillämpas på dagpenning som hänförs till tiden räknat från det lagen trädde i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Nr 1652

Lag**om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

Given i Helsingfors den 30 december 1992

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa (602/84) 13 § 2 mom., sådant
 det lyder i lag av den 30 december 1991 (1692/91), samt
fogas till lagen en ny 27 a § som följer:

13 §

Rätt till grunddagpenning

Den som första gången kommer ut på arbetsmarknaden har under tre månader räknat från den dag då detta skedde inte rätt till grunddagpenning. Denna begränsning tillämpas dock inte på den som blivit arbetsökande efter fullbordad yrkesutbildning vid en läroanstalt, eller på den som tidigare har varit företagare och som med beaktande av den yrkesskicklighet som han besitter och det arbete som han utfört kan anses ha varit på arbetsmarknaden och som har avbrutit eller lagt ned sin företagsverksamhet.

27 a §

Tilläggs pensioners och vårdersättnings inverkan på arbetslöshetsdagpenningen

Om någon erhåller av arbetsgivaren ordnad

Helsingfors den 30 december 1992

tilläggs pension som överstiger minimikraven enligt lagen om pension för arbetstagare, eller om någon erhåller stöd enligt 9 § socialvårdsförordningen (607/83) för vård av invalid, åldring eller kroniker i hemmet, minskas beloppet av hans fulla grunddagpenning eller den dagpenning avvägd enligt förtjänsten som utbetalas till honom med beloppet av ovan nämnda pension eller vårdersättning med undantag för den del som skall betalas som ersättning för kostnader.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Stadgandet i 13 § tillämpas på den som har kommit ut på arbetsmarknaden efter det att lagen trädde i kraft. Lagens 27 a § tillämpas på dagpenning som hänför sig till tiden räknat från ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Nr 1696

Lag**om ändring av sysselsättningslagen**

Given i Helsingfors den 30 december 1992

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i sysselsättningslagen av den 13 mars 1987 (275/87) 18, 18 a och 18 b §§, sådana de lyder, 18 § delvis ändrad genom lag av den 30 december 1991 (1732/91) samt 18 a och 18 b §§ i lag av den 30 december 1991 (1733/91), samt *ändras* 4 och 11 §§, rubriken för 16 §, 16 § 2 mom. samt 17 och 20—22 §§, av dem 20 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 23 december 1987 (1174/87) och 21 § sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 30 december 1991 (1733/91), som följer:

4 §

Planer

Statens arbetsverk samt kommunerna och samkommunerna skall på förhand för det följande året uppgöra planer för anordnandet av de av sina arbeten som de ämnar genomföra med arbetsanslag och sysselsättningsanslag.

Statens arbetsverk samt kommunerna och samkommunerna skall tillställa arbetskraftsmyndigheterna planerna enligt arbetsministeriets anvisningar.

Statsrådet godkänner årligen en dispositionsplan för arbetsverkens arbetsanslag och arbetskraften samt en plan för de arbeten som helt eller delvis skall finansieras med sysselsättningsanslag.

11 §

Anställning i arbete som finansierats med arbets- och sysselsättningsanslag

Statens ämbetsverk och inrättningar samt kommunerna och samkommunerna skall, då de anställer ny arbetskraft i arbeten som avses i 4 § 1 mom., göra detta på det sätt som de lokala arbetskraftsmyndigheterna anger.

16 §

Främjande av sysselsättningen av arbetslösa och arbetskraftsservicens förstahandskaraktär

Om en arbetssökande inte har kunnat sys-

selsättas så som avses i 1 mom. eller genom sådana effektiverade åtgärder som hans individuella situation förutsätter, kan hans sysselsättande stödjas med hjälp av sysselsättningsanslag enligt vad som stadgas i denna lag och genom förordning. Arbetskraftsmyndigheterna skall vid sysselsättning genom sysselsättningsanslag ge de arbetssökande vilkas behov av arbete är störst företräde. Sysselsättningsanslagen skall särskilt inriktas på sysselsättning av unga och långtidsarbetslösa, förebyggande av långtidsarbetslöshet och främjande av en regionalt balanserad sysselsättning. Enligt de anslag som anvisats i statsbudgeten kan av sysselsättningsanslagen beviljas stöd även för sysselsättning av handikappade samt andra arbetslösa och för annat främjande av sysselsättningen.

17 §

Sysselsättningsplan

Hotar en arbetssökandes arbetslöshet att bli långvarig, skall arbetskraftsbyrån i samråd med arbetssökanden och vid behov tillsammans med undervisnings- och socialmyndigheterna och andra myndigheter utreda förutsättningarna att sysselsätta arbetssökanden och uppgöra en plan för att förbättra dessa förutsättningar (*sysselsättningsplan*).

Sysselsättningsplanen skall göras upp senast när den arbetssökande har varit arbetslös i sex månader.

20 §

*Begränsning av kommunens sysselsättnings-
skyldighet*

Kommunen är inte skyldig att enligt 19 § ordna en möjlighet till arbete på årsnivå för mer än en procent av arbetskraften inom kommunen. För den som avses i 19 § och som kommunen inte har sysselsatt, är staten skyldig att ordna möjlighet att arbeta.

21 §

Sysselsättningsstöd till kommunen

Anvisar arbetskraftsbyrån med stöd av 19 § en arbetslös person att sysselsättas av kommunen, har kommunen rätt att av sysselsättningsanslagen i sysselsättningsstöd för sysselsättningskostnaderna få ett belopp som motsvarar grunddagpenningen per person enligt 22 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa för de dagar för vilka kommunen är skyldig att betala lön, dock för högst fem dagar per vecka (*normalt sysselsättningsstöd*). Genom förordning kan stadgas att ett högre stöd än det normala sysselsättningsstödet skall betalas till kommunen för sysselsättande av en arbetslös.

Normalt sysselsättningsstöd kan betalas till kommunen för ordnande av sådant arbete inom vilket arbetstiden under en tidsperiod

som motsvarar löneutbetalningsperioden utgör minst 75 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen.

Till kommunen betalas på basis av den andel av områdets arbetskraft som kommunen i genomsnitt under kvartalet har sysselsatt med sysselsättningsanslag tilläggsstöd enligt följande:

De sysselsattas andel av arbetskraften i kommunen	Tilläggsstödet andel av det sammanlagda beloppet av sysselsättningsanslagen
minst 1 %	10 %
„ 1,5 %	20 %
„ 2 %	30 %

Till kommunen kan för sysselsättande av arbetslösa enligt 19 § för varje sysselsatt person betalas sysselsättningsstöd för högst sex månader i sänder.

22 §

*Beviljande och utbetalning av
sysselsättningsstöd*

Om beviljande och utbetalning av sysselsättningsstöd stadgas genom förordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Har rätt till möjlighet att arbeta uppstått innan denna lag trätt i kraft, tillämpas på arbetsmöjligheten och dess anordnande de stadganden som gällde då rätten uppstod.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Minister Iiro Viinanen

Nr 1650

Lag**om ändring av lagen om utbildnings- och avgångsbidragsfonden**

Given i Helsingfors den 30 december 1992

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 15 juni 1990 om utbildnings- och avgångsbidragsfonden (537/90) 7 § samt fogas till lagen nya 3 a—3 e och 7 a §§ som följer:

3 a §

Beslut om förmån

Utbildnings- och avgångsbidragsfonden skall ge sökanden ett skriftligt beslut i ett ärende som gäller beviljande, förvägrande eller återkrav av förmån. I fondens beslut kan anges fondens namn och den som meddelat beslutet maskinellt eller med stämpel.

3 b §

Ändringssökande

Den som är missnöjd med fondens beslut får söka ändring i det genom skriftliga besvär hos arbetslöshetsnämnden. I beslut som grundar sig på fondens stadgeenliga rätt att, med avvikelse från de i stadgarna nämnda förutsättningarna för beviljande av förmån, bevilja en förmån genom ett enhälligt beslut får ändring dock inte sökas genom besvär.

Besvärsskriften skall tillställas fonden senast den trettonde dagen efter den dag då ändringssökanden fick del av beslutet. Om inte annat visas i samband med besvären, anses ändringssökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter att beslutet postades under den adress som ändringssökanden uppgivit.

I arbetslöshetsnämndens beslut får ändring inte sökas genom besvär.

3 c §

Rättelsebeslut

Besvär som tillställts fonden skall behandlas såsom rättelseärenden. Om fonden till alla delar bifaller de anspråk som framställts i besvären, skall den meddela ett rättelsebeslut. I

beslutet får ändring sökas så som stadgas i 3 b §.

Om beslutet inte kan rättas på det sätt som nämns i 1 mom., skall fonden utan dröjsmål tillställa arbetslöshetsnämnden de handlingar som gäller besvären jämte sitt utlåtande. Om fonden delvis bifaller de yrkanden som framställts i besvären, kan den dock till denna del genast bevilja den förmån som yrkats. Detta skall dock utan dröjsmål meddelas arbetslöshetsnämnden, om besvärsskriften redan har tillställts den.

3 d §

Undanröjande av beslut och ny behandling

Om utbildnings- och avgångsbidragsfondens eller arbetslöshetsnämndens lagakraftvunna beslut har grundat sig på oriktig eller bristfällig utredning eller är uppenbart lagstridigt, kan arbetslöshetsnämnden på ansökan av en part eller på framställning av fonden efter att ha hört parten undanröja fondens eller sitt eget beslut och ta upp ärendet till ny behandling eller bestämma att det skall behandlas på nytt.

Om det är fråga om beviljande av en förvägrad förmån eller en ökning av en beviljad förmån, kan fonden med anledning av ny utredning behandla ärendet på nytt även utan hinder av arbetslöshetsnämndens tidigare lagakraftvunna beslut.

3 e §

Rättelse av fel

Om utbildnings- eller avgångsbidragsfondens beslut grundar sig på klart felaktig eller bristfällig utredning eller uppenbart oriktig tillämp-

ning av lag (*sakfel*), kan fonden undanröja det felaktiga beslutet och avgöra ärendet på nytt. Ett sakfel får dock inte rättas utan parternas samtycke. Fonden skall rätta ett uppenbart skrivfel i beslutet, om rättelsen inte leder till ett resultat som är oskäligt för en part. Rättelsen skall införas i liggarexemplaret av beslutet. Ett rättat eller nytt beslut skall meddelas parten som har rätt att söka ändring däri så som stadgas i 3 b och 3 c §§.

I ett beslut genom vilket fonden har avslagit ett yrkande på rättelse av ett fel får ändring inte sökas genom besvär.

Om ändring har sökts i ett beslut som avses i 1 mom. och besvärsskriften har tillställts arbetslöshetsnämnden enligt 3 c § 2 mom., skall arbetslöshetsnämnden underrättas om att rättelseärendet tas upp till behandling samt tillställas det beslut som har fattats.

När fonden behandlar rättelsen av ett sak- eller skrivfel eller när den hos arbetslöshetsnämnden har ansökt om undanröjande av ett beslut, kan den tillfälligt avbryta utbetalningen av förmånen helt eller delvis tills ärendet har avgjorts.

7 §

Återkrav

En förmån enligt denna lag som har betalats utan grund skall återkrävas. Återkrav av en förmån som har betalats utan grund kan helt

eller delvis lämnas därhän, om det anses skäligt och utbetalningen av den ogrundade förmånen inte skall anses ha berott på svikligt förfarande eller grovt vållande från förmånstagarens eller hans företrädarens sida eller om det belopp som skall återkrävas är litet.

Fondens lagakraftvunna beslut om återkrav får verkställas såsom en lagakraftvunnen dom. En förmån som betalats utan grund får även återkrävas genom att den dras av från de förmåner som skall betalas senare.

7 a §

Förändrade förhållanden

Inträffar sådana förändringar i förmånstagarens förhållanden som kan leda till att utbetalningen av en förmån upphör eller att förmånens belopp minskas, skall han omedelbart meddela fonden detta. En förmån som har betalats till för stort belopp på grund av att meddelandet försumrats kan återkrävas genom fondens beslut utan undanröjande av det beslut som avses i 3 d §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

De fullföljdsärenden enligt lagen om utbildnings- och avgångsbidragetsfonden som är anhängiga i högsta förvaltningsdomstolen när denna lag träder i kraft kan överföras till arbetslöshetsnämnden för behandling enligt denna lag.

Helsingfors den 30 december 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*